

Medlem ikke komme bort. Det forekommer mig, at det er meget uheldigt, at det ærede Medlem bestændig har hentydet til, at han beklager, at juridiske Medlemmer ikke optraadte og forsvarede hans Anskuelse; man skulde næsten tro, at han anraabte det juridiske Fakultet. Jeg tør imidlertid paasta, at hvis det ærede Medlem gaar denne Vej, ville de juridiske Betragtninger gaa imod den Opfattelse, det ærede Medlem her gjorde gjældende igaar. Det forekommer mig, at det er noget haardt baade lige overfor Regjeringen, lige overfor det andet Thing og lige overfor Udvalgets Medlemmer at udtale, at vi begaa en saa stor Uretfærdighed, saaledes som det ærede Medlem med saa skarpe Ord betegnede det igaar. Jeg siger, det er dristigt; thi det ærede Medlem har jo selv været med til at foreslaa denne Uret, og han udtaler sig saaledes dristig mod sig selv. Jeg skal endnu yderligere tilføje, at hans Betragtninger med Hensyn til det 2det Uffnit ere komne 5, 6 Aar for sent til Verden. Det ærede Medlem maa da i alt Fald kjende Landkommunalloven af 1867, og da navnlig dens § 17. Han vil deraf se, at det, vi nu ville slaas fast ved Lov, er Sogneraadet allerede berettiget til at udføre paa den Maade, vi nu foreslaa. Det er altsaa ikke os, der gjøre denne Uret, men den er allerede begyndt ved Loven af 6te Juli 1867. Gen Ting tror jeg, vi kunne blive enige om, og det er, at Staterne skulle bæres efter Befolkningens, efter Borgernes Evne. Kunne vi blive enige herom, tror jeg ogsaa, vi kunne blive enige om, at de kommunale Byrder skulle bæres efter Evne; men jeg ser ikke, at vi kunne komme dertil ad anden Vej end den, dette Lovforslag gaar. Kan det ærede Medlem vise mig en anden Vej, skal jeg gaa med; men han er jo selv med til at gjøre den Uret, han saa høilig raaber paa, der bliver gjort ved dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Dens Aants 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) sagde igaar, at mine Udtalelser om § 19 tydede paa en Misforstaelse af denne Paragraf. Jeg tror rigtig nok, at min Opfattelse er rigtig, og dersom det ærede Medlem mente, at det ikke var Lovforslagets Rante, at Betaling for Snekastning skulde kunne fradrages i den paalignede Stat til Kommunen, før den virkelig er forfalden til Udbetaling, er hans Opfattelse en Misforstaelse af Lovforslaget. Det ærede Medlem havde ikke haft Behov at gjøre sig skyldig i denne Misforstaelse, hvis han havde gjort sig bekendt med de Forhandlinger, som fandt Sted ifjor over dette Lovforslag, thi han vilde da have set, at Bestemmelsen blev indsat, for at Sogneraadene ikke skulde behøve at have saa store Summer disponible, som de ellers vilde blive nødsagede til. — Jeg skal dernæst omtale Vædringsforslaget af Folketingsmanden for Thisted Aants 4de Valgkreds (Schjørring) under Nr. 9 til § 36, som det samme ærede Medlem igaar omtalte. Han sagde overfor mig, at Forholdet ifølge en

Ministerialskrivelse nu er saaledes, at Lægen efter endt Sygebesøg skal kunne forbre sig kjort til et andet Sted i Lægedistriktet, naar Afstanden dertil ikke er større end til hans Hjem. Jeg veed ret godt, at der findes en ministeriel Skrivelse af 29de November 1862, som omhandler dette Spørgsmaal, og som er kommen til samme Resultat, nemlig at Lægen skal kunne befordres i en Strækning af samme Milebeløb, som han har til sit Hjem; men uagtet denne Bestemmelse findes, vilde jeg dog anse det for meget uheldigt, at den kom ind i den nye Lov. Jeg mener, det er hensigtsmæssigt, at Regjeringen har ubeladt denne Bestemmelse. Se vi paa de praktiske Forhold ude paa Landet, tænke vi os, at Sogneraadets Formand bor i Udkanten af Kommunen, og at der kommer Bud til ham om, at Lægen skal hentes til en Syg i Sognet, da er det gjerne Tilfældet, at en Mand bliver beordret til at hente Lægen og en anden til at kjøre ham hjem. Naar Lægen nu ønsker sig et andet Sted hen, er det et Spørgsmaal, hvorvidt den Paagjældende, som er tilfagt til at kjøre ham hjem, føler sig forpligtet til uden anden Ordre at kjøre ham til et andet Sted. Jeg tror, der her kan komme megen Vilkårlighed tilstede, og jeg kan i Grunden ikke forstaa, at denne Tilføielse er fornøden. Er der et godt Forhold tilstede — hvad jeg antager, der i Reglen er — vil Ingen negte at kjøre Lægen et andet Sted hen, og derfor anser jeg det for overflødig og uheldigt, om dette Forslag skulde blive vedtaget. — Det er muligt, at jeg har misforstaaet de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget. Jeg tillod mig den Gang at sige, at der blandt Befolkningen var Uvillie tilstede med Hensyn til Ydelsen af disse Kjørsler, og da det ærede Medlem derefter fik Ordet, udtalte han, at denne Ydelse var gjensidig, idet den ogsaa var tilstede hos de Militære; men naar Ydelsen er gjensidig, naar der er Uvillie tilstede med Hensyn til at faae disse Kjørsler besørge, kan der ogsaa gjerne komme Uvillie tilstede mellem de vedkommende Rjørepflichtige og de militære Myndigheder. Det er imidlertid, som sagt, nok muligt, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem, men jeg beklager, at han ikke kan gaa med til at udftrykke det andet Stykke af § 38. Det ærede Medlem sigtede nærmest til, at der kunde indtræffe Sygdomstilfælde paa Marchen, hvilket jeg meget vel veed kan hændes, og han mente da, det vilde være vanstelig at leie Vogne. Jeg indrømmer, det kan være muligt, at det ærede Medlem har Ret deri, men jeg betvivler det, ligesom jeg ogsaa tvivler om, at det var rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at vi vilde komme til at bevilge et større Beløb paa Finantsloven med Hensyn til disse Befordringer. Det ærede Medlem maa indrømme mig to Ting. Han maa for det Første indrømme mig, at Staten ogsaa maa